Ч. 175. Субота 17 (4) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вільгельмсгиге-Ішль. — Цар а Рим. — Російско-японьский договор.

В теперішну пору тілько й бесіди по ґазетах, що про з'їзди монархів. Німецкі ґазети переповнені описами парад, які відбували ся із сеї нагоди, як витали ся монархи і як цілували ся та що виголошували за столом при вині, але о тім, що урадили їх дипльомати, на що згодили ся і що постановили, о тім нема ніякої згадки. Тай зовсім природно, бо се єсть тайною дипльоматиї і не годить ся для широкої публики, котра може робити лиш свої висновки із самої зверхної форми з'їздів, з тоастів виголошених монархами, ну, тай приймати до відомости то, що случайно шепне один дворак другому до уха і що вивідають ся тоті ґазетні репортери, котрі чують, як трава росте.

Отже про стрічу монархів на замку Вільгельмсгиге доносять, що анґлїйский король Едвард трохи був спізнив ся зі своїм приїздом а то длятого, що на мори була буря і корабель міг аж в три години пізнійше заплисти до порту. В алеї коло замку зібрало ся вже було яких 70.000 цікавого народа, о 9 год. уставили вже були рядами войско, товариства і школярі, а тимчасом розійшла ся чутка, що король не приїде. Клопіт! Розчароване! Зробив ся страшенний заколот, люди почали розходити ся, навіть войско пішло було до касарні, аж небавком вияснила ся причина. О чверть на 2 год. войско знов виступило і приїхав навіть цісар самоїздом, а небавком опісля над'їхав і король Едвард. Стріча обох монархів була дуже сердечна. Король і цісар обняли ся і поцілували ся двічи з обох боків та устиснули собі сердечно руки, а відтак поїхали до замку, де відбуло ся сніданє. Около 5 год. поїхали оба монархи самоїздами на прогульку, а тимчасом відбували ся конференциї дипльоматів. По прогульцї відбув ся обід, на котрім оба монархи виголосили тоасти, котрі однак доси не дістали ся ще до ґазет. В ночи о пів до 12 години поїхав король Едвард до Ішля.

Про політичний вислід стрічи монархів у Вільгельмсгиге доносять до берлиньского „Lokal-Anzeiger-a“: Розходило ся не о залагодженє пекучих справ. Вислав володітелів приніс ту безсумнївну певність, що у д е р ж а н є м и р а є с т ь з а п о р у ч е н е, о скілько то лежить в силї і волї монархів. Потверджує ся, що стріча мала незвичайно сердечний характер. За столом виголосили цісар і король Едвард тоасти, котрі віддають більше менше тоті відносини, в яких знаходить ся тепер Німеччини до політичної Анґлїї.

Про політичний вислід стрічи монархів в Ішлю доносить віденьске бюро кореспонденцийне: Стріча анґлїйского короля з цісарем Франц Йосифом, відповідаюча звязи дружби, яка сполучає обох монархів, дала анґлїйскому секретареви державному Гердінґови нагоду до виміни гадок з австрийским управителем заграничної політики, бар. Еренталем, з котрим свого часу товаришував в Петербурзї. Підчас розмови, в котрій порушено всї актуальні справи, ствердили пп. Гердінґтон і Еренталь з вдоволенєм дальший розвиток дружби межи Анґлїєю а Австро-Угорщиною, відповідаючої давним традициям.

Специяльно в справі македоньскій ствердили конечність переведеня реформ, які містять ся в проґрамі, уложеній союзними державами, а підпертій в послїдній заяві анґлїйского кабінету. Висказано згідні погляди в справі предложень, які мають бути зроблені Високій Портї при обговорюваню поступованя супротив революціонїстів і їх осудженя. Позаяк становище прочих держав єсть згідне з поглядами пп. Гердінґа і Еренталя, можна поставити успішний гороскоп що до поважного і тревалого поліпшеня відносин в македоньских вілєтах.

Ще в тім часї, коли відбувала ся стріча нїмецкого цісаря з царем в Свінемінде, появи-

---

17)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Рік 1887 був особливо богатий в інтересні случаї, котрі я собі записав. Знаходжу між ними записки о мантїйскім товаристві жебраків, котрі мали свій клюб в пишно урядженій пивници якогось маґазину, о фактах, що відносять ся до затопленя анґлїйского вітриловця „Софія Андерзон“, о дивних пригодах Патерзона на острові Уффта і наконець о отровню Кембервіля. Як звістно, міг Шерльок Гольмс в сїм послїднім случаю накрученєм годинника погибшого ствердити, що годинник той був дві години перед тим накручений і длятого Кембервіль мусїв був о тім часї положити ся спати— доказ, який показав ся був дуже важний для ствердженя факту. О всїх тих случаях розкажу може иншим разом, але нїякий з них не такий дивний, як отсей, котрий я сим разом хочу розповісти.

Було то в послїдних днях вересня і осїнні бурї лютили ся з незвичайною силою. Від рана завивав вихор, дощ бив так у вікна, що ми хвилями відривали ся через то від своєї звичайної роботи і виділи ся змушеними навіть тут серед великого Льондону, збудованого людскою рукою, признати могутність тих сил природи, котрі продирають ся крізь штучні запори цивілїзациї і ревуть та кидають собою як дикі зьвірята у клїтцї.

Буря ставала щораз сильнїйша, коли зачало змеркати ся, а в коминї пищало і стогнало як мала дитина, коли заходить ся від плачу. Невеселий сидїв Шерльок Гольмс коло огню і вписував заголовки на своїх кримінальних актах, підчас коли я зачитав ся був в якійсь знаменитій морскій повісти Клерка Руселя*). На дворі гуділо і завивало зовсїм згідно з описом в повісти, а коли дощ бив у вікна, то менї здавало ся, що то вже котять ся морскі филї. Моя жінка пішла була в гостину до своєї тети, отже я зайшов знову до своєї давної домівки при Бекерстріт.

— Що? — відозвав ся я, споглядаючи на мого приятеля — то таки направду хтось дзвонив. Хтож би то міг бути сего вечера? Може котрийсь з твоїх приятелїв?

— Крім тебе, Ватзоне, нема у мене нїякого; я не запрошую нїкого — відповів він.

— То хиба якийсь клїєнт.

— Коли дїйстно якийсь, то певно у важній справі. З дрібничкою не ішов би нїхто в таку зливу та ще й о сїй порі. То здаєсь буде стара своячка господинї.

Шерльок Гольмс помилив ся. В сїнех почули ся кроки і хтось запукав до дверий. Він витягнув свою довгу руку, щоби сьвітло лямпи пустити від себе на порожне крісло, на котре мусїв би сїсти той, що увійшов би.

— Просимо! — відозвав ся він відтак.

Увійшовший молодий мужчина, лїт може за 22, був хорошо збудований, добре одягнений, ба, по єго особі видко навіть було якусь зручність і елєґантию. Парасоля в єго руцї, з котрої капало, і поблискуючий ґумовий плащ сьвідчили найлїпше о тій зливі, яка була на дворі а котра єго не відстрашувала. Сьвітло лямпи разило єго в очи і він розглядав ся неспокійно довкола себе; єго лице було бліде, а в єго очах видко було якесь пригноблене, як то буває у людий, котрі чимсь дуже зажурені.

— Звинїть, прошу — відозвав ся він і наложив на ніс свій золотий цвікер. — Чей може не перешкаджаю. Прикро менї, що я вніс вам до комнати слїди непогоди.

— Дайте сюди плащ і парасолю — попросив Гольмс. — Тут коло коминка они борше висхнуть. Приходите, як виджу, із Савт-Вест.

— Так, з Горсгем.

— То видко без сумнїву по мішанинї глини і вапна на кінцях ваших чобіт.

— Приходжу по раду до вас.

— Дам вам єї охотно.

— Та й по поміч!

— Тої вже не завсїгди можна так легко подати.

— Я чув про вас, пане Гольмс. Майор Прендерґест розповідав менї, як ви єго виратували із скандалу Танкервільского клюбу.

— Єго підозрівали несправедливо о фальшиву гру в карти.

— Він казав, що ви умієте все вивідати ся.

— То за богато сказав.

*) Автор знаний і нашим читателям. Повість єго під заголовком „Морскі розбишаки“ друкувала ся у фейлєтонах нашої часописи в 1905 р.

ла ся була в деяких ґазетах чутка, що цісар Вільгельм і цар мали вислати спільну телеґраму до італіяньского короля Віктора Емануїла, в котрій цар висказав також свою надію, що може по якімсь часї буде міг зложити королеви свою візиту. Отже „N. W. Tagblatt“ одержав тепер з Риму депешу, після котрої, тамошні ґазети займають ся сею справою яко певним фактом, котрий небавком настане а специяльно социялісти відгрожують ся — як то вже робили раз перед роком при подібній нагоді — ворожили цареви демонстрациями. До сеї вісти додає згадана ґазета від себе таку замітку: Нам здає ся, що погрози ще завчасні; не можна сподївати ся, щоби намір царя загостити до Риму так борзо здійстнив ся. Впрочім рознесла ся онногди в Парижи чутка о иншій стрічи царя. Тамошна „Liberté“ приносить іменно вість, що єсть в плянї стріча царя з королем Едвардом, котра має стояти в звязи з остаточним полагодженем анґлійско-российскої угоди. Така стріча на мори остаточно можлива тим більше, що анґлійско-российскі відносини дійстно стали значно ліпші.

Российско японьска угода, датована з дня 30 липня с. р., котру онногди оголошено в Петербурзї, звучить: Правительство Є. Вел. імператора всеї Росиї і правительство Є. Вел. цісаря Японії, одушевлені бажанем скріпити мирні і дружно сусїдскі відносини межи Росиєю а Японією, які щасливо заведено на ново, та усунути на будуче всякі причини до непорозуміня у відносинах обох цісарств, заключили слідуючу угоду:

Арт. 1. Кождий з обох заключаючих угоду обовязує ся шанувати теперішну територияльну ненарушимість, як також і всї права, які для одної або другої сторони виходять з договорів, угод або умови, які позістають в силї межи заключаючими угоду а Хіною, а з котрих відписи обі сторони собі взаїмно передали, о скілько тоті права не годять ся з засадою однакової догідности, яку установлено в підписаних в Порсмес дня 5 вересня 1905 договорах заключених межи Росиєю а Японією.

Арт. 2. Оба заключаючі угоду признають независимість і територияльну ненарушимість цісарства Хіни як і засаду однакової догідности що до торговлї і промислу всїх народів в згаданім цісарстві і обовязують ся встювати ся за удержанем і обороною status quo та пошановою засади всякими мирними средствами, які мають до розпорядимости. — Підписали: Ізвольский, Мотово.

Новинки.

Львів, дня 16-го серпня 1907

— Повідомлене. Дирекция зелїзниць державних у Львові подає до відомости: З причини реконструкциї мостів на льокальній зелїзници Надвірняньске Передмісте - Шепарівцї - Княждвір, замкнений єсть загальний рух поїздів на части шляху Дядківцї - Бреглер - Шепарівцї - Княждвір до дня 17 серпня включно і від дня 20 до 23 серпня включно. — В часї зимовім 1907/8, с. є. від 1 жовтня с. р. до 30 цьвітня 1908 включно, обовязувати буде на ц. к. зелїзницях державних в округах ц. к дирекций зелїзниць державних в Кракові, Львові, Станиславові і в ц. к. управі руху в Чернівцях дотеперішний розклад їзди з виїмкою поїздів сезонових.

— Заряд монастиря СС. Василиянок в Яворові подає до відомости, що вписи учениць на шкільний рік 1907/8 відбудуть ся: до семинариї в днях 2 і 3 вересня, а до школи виділової в днях 31 серпня і 2 вересня. — Дня 3 вересня розпічне ся рік шкільний богослуженем, на котре мають явити ся всї вписані учениці.

— Обманьства при бранцї. До команди 46-го полку піхоти в Сеґединї вплинуло анонїмне донесене, що в швабских околицях торонтальского комітату, увільнено обманьством поверх 300 богатих селяньских синів з войска. За увільненя плачено 2000 до 3000 корон. Під замітом обманьства стоять один войсковий лїкар, громадский писар і лїкар.

— Пригода на маневрах. Із Земуня (Семлина) доносять, що підчас вправ 11-го митровицкого полку драґонів, стала ся нещаслива пригода. Драґони в повнім ґальопі гнали полем, наслїдком чого повстала така курява, що нїчого перед собою не виділи. Нараз старший офіцир, що їхав на переді, при перескакуваню рова звалив ся з коня на землю. Серед клубів пороху, драґони, що їхали за ним, не завважали того та не здержали коний, але переїхали лавою по нїм. Аж по хвили побачили, що нема офіцира. Найшли его без памяти коло рова, побитого кіньскими копитами на цїлім тїлї. Перевезений до шпиталю офіцир помер.

— Знов затроєнє грибами. З Перемишля доносять: Жінка тутешного пенсіонованого жандарма, Мария Яворска, купила дня 7-го с. м. від якоїсь селянки на дорозї гриби, котрі, як здавало ся, були правдиві і зварила з них на обід зупу для цїлої родини. На другий день у всїх, що спожили ту зупу, проявили ся корчі жолудка і сильна блювота яко ознаки затроєня. Завізваний лїкар подав затроєним зараз поміч, котра однак у двох дїтий, 6 лїтної Мариї і 11-лїтного Ромуальда показала ся безуспішна. Дїти по чотирох днях страшної муки померли. Родичі і одна дитина мають ся трохи лїпше і єсть надія удержати їх при житю.

— Вибух у фабрицї динаміту. З Деміц над рікою Лабою доносять: В четвер рано о 6 ій год. 41 мін. вилетїла у воздух фабрика динаміту. Перший вибух настав в сали машин, дальші в будинках, де містили ся матеріяли. Позаяк єсть обава дальших вибухів, то власти завізвали жителів, щоби винесли ся із своїх домів. Підчас вибуху згинуло кілька осіб, а 80 єсть зранених. Доси видобуто лиш одного трупа, а про 8 людий брак всякої вісти.

— Значна крадіж. В Станиславові в готели „Европейскім“ обікрав послугач готелевий Антін Лихий п. Феликса Нассакаса з Вителівки, забравши ему в ночи, коли він спав, около 6000 корон, годинник з золотим ланцушком і брилянтову шпинку. Підчас ревізиї річий Лихого, впала полїция на слїд, що злодїй втїк до своєї любки Анни Приймак, котра перебуває тепер зі своєю панею, у котрої служить, в Паврбах коло Відня. Полїция віднесла ся телеґрафічно до тамошних властий, щоби злодія зловили.

— Заряд бурси селяньскої в Чорткові прийме в сїм роцї до 20 хлопців під тими самими услівями, що і минувшого року. Поданя з декларациєю і сьвідоцтвом шкільним належить зносити найпізнїйше до 20 серпня с. р. на руки судиї п. Евстахія Юрчиньского. Рівночасно подає Виділ філїї тов. педаґ. до відома, що в роцї шкільнім 1906/7 було поміщених в бурсї 24 хлопців, синів селяньских і других бідаків. З тих мало поступ дуже добрий 8, а прочі добрий. Після кляс було: в третій 5, в четвертій 11, в пятій 6, а в шестій 2. — Вступний іспит до шкіл середних з кляси 4-ої здало 9. Бурса приготовляла до іспиту 3 хлопців з поза бурси, котрі також здали; разом здало 12 хлопців. Один з 5 кляси приготовив ся до іспиту з 1 ої реальної, а один хотів вступити до 1-ої ґімн. та відкинули, бо за старий. Подав до шк. Ради краєвої. Коли ті 2 перейдуть, то бурса в другім роцї істнованя може повеличати ся гарним успіхом, бо 14 хлопців впхнула до шкіл середних, а 2 з кляси 6. буде старати ся дістатись на курс приготовляючий до семинариї учительскої. Та на жаль Русини повіта чортківского суть байдужні на заходи і працю одиниць в повітовім місточку і не приходить їм цілком з жадною помочию. Заряд бурси поробив заходи, щоби вже з сим роком шкільним можна було прийти до власного дому, але як буде така байдужність в повіті як до тепер, то довершене дїла буде тру-

---

— Що не даєте собі нїколи пустити блахмана в очи.

— Чотири рази так менї стало ся — три рази затуманили мене мужчини а раз жінка.

— Але що то значить в порівнаню з тим, кілько разів вам удало ся.

— То правда, що менї по найбільшій части удавало ся.

— Ну, то чей може й тепер удасть ся в моїй справі.

— Будьте ласкаві, присуньте собі крісло близше огню та розповідайте, о що розходить ся.

— То не щоденна справа, яка привела мене сюди.

— Та й в звичайній справі нїхто до мене не звертає ся. Я то вже послїдна інстанция.

— А мимо того сумнїваю ся, чи ви при всїм своїм досьвідї в сїм фаху стрічались колись з темнїйшою, з більше запутаною справою як ся, яку маю вам розповісти з моєї родини.

— Зацікавлюєте мене — сказав на то Гольмс; — будьте ласкаві, скажіть нам головні точки від самого початку, відтак буду вже міг розпитувати вас про подробиці, які будуть менї здавати ся найважнїйшими.

Молодий мужчина присунув собі крісло близше і витягнув мокрі ноги до огню та зачав розповідати.

Називаю ся Джон Опеншав, але мої власні відносини, о скілько виджу, мають лиш малу звязь зі страшною історією. То розходить ся о спадщину і длятого мушу трохи дальше взад сягнути, щоби вам пояснити справу: Мій дїдо мав двох синів — мого стрия Ілию і мого батька Иосифа. Мій тато мав малу фабрику в Ковентрі, котру збільшив був в тім часї, як настав звичай їздити на колесї. Він був властителем патенту на „Опеншавскі колеса безпечности“, що приносило ему великі зиски, так що він міг продати свій інтерес та жити із своїх рент.

Мій дядько Ілия виандрував в молодих лїтах до Америки і став у Фльоридї плянтатором. Кажуть, що єму дуже добре вело ся. Підчас війни боров ся він в армії Джексона, відтак під Гудом і тоді авансував на полковника. Коли Лі піддав ся, вернув мій дядько назад на свої плянтациї, де побув три чи чотири роки. В 1869 чи 70 вернув він назад до Европи і купив собі малу посїлість в Сусекс, недалеко Горсгем. В Сполучених Державах доробив ся він був значного майна, але покинув Америку, бо дуже не любив муринів і не міг погодити ся з республиканьскою політикою, котра надїлила їх свободою. Був то дивак палкої і пристрастної вдачі і держав ся так осторонь від людий, що то аж впадало в очи. Не знаю, чи він через тих богато лїт, які прожив в Горсгем, станув хоч би раз лиш ногою в містї. Він мав город і трохи поля коло дому; там уживав він потрібного для себе руху, але иноді не виходив і цїлими тижднями із своєї комнати. Пив богато горівки, курив сильно, не хотів нїякого чоловіка й на очи видїти, не потребував нїякого приятеля, ба навіть не хотів і свого брата знати. Против мене однак не мав нїчого, ба, я навіть єму сподобав ся був, коли побачив мене перший раз ще хлопцем, як менї було дванайцять лїт. То могло бути в 1878 роцї і він проживав вже тоді яких 8 до 9 лїт в Анґлії. Він просив мого тата, щоби позволив менї мешкати з ним разом і так на свій лад був він завсїгди добрий для мене. Коли був тверезий, то любив грати зі мною цуфа або варцаби. Коли слуги або купцї мали якесь дїло до него, то він відсилав їх завсїгди до мене і так я маючи шїснайцять лїт, став паном в єго домі.

У мене були ключі від всего, я міг робити, що менї сподобало ся, лиш щоби він мав спокій. Одна однїсенька була з того виїмка: на горі, на поді була замкнена завсїгди комірчина зі старим лахмотєм, до котрої не вільно було заходити анї менї анї нїкому. Мене, звичайно як хлопця, брала цікавість і я заглянув нераз крізь дїрку від ключа, але не міг нїколи добачити нїчого иншого як лиш старі куфри і клунки, як то звичайно буває по таких коморах.

(Дальше буде).

дне. Тому звертаємо ся до всїх людий в повітї з прошенем о материяльну поміч в нашім розпочатім дїлі.

— **Огнї.** Про огонь в Тустановичах під Бориславом доносять ще що слїдує: Займило ся від того, що в закопі „Гуцул" пущено за скоро прилад вертїльний і „бремзу", котрою придержує ся свердел при спусканю, а в наслїдок того настав сильний вибух. Один з помічників станув вже був в полуміни, але єму удало ся виратувати, а другий уйшов нещастя лиш длятого, що перед самим вибухом пішов був по воду. Вертїльник Чаєвич (не Чаєвский) згорів на вуголь. Нещасливий походив з під Коросна і був загально поважаним чоловіком. Полишив жінку і 3 дітий. Похорон єго відбув ся вчера пополудни при величезнім здвизї народа, а розпука жінки і дітий над гробом нещасливого не дасть ся описати і тронула всїх присутних до глубини душі. З „Гуцула" перекинув ся огонь на „Бітум I", а з того знов на „Аґату II". На щастє вітер був лиш слабий і дув в противну сторону; длятого скінчило ся лиш на тих 3 закопах. Огонь в „Гуцулї" і „Аґатї" угашено ще вчера а „Бітум" ще горить. Загальна шкода виносить звиш 300.000 корон. „Гуцул", власність Ваґмана, Кідлєра і Епштайна був, кажуть, асекурований. „Бітум" належав до Анґерманна і Махана, а „Аґата" II до Шраєра і сп. — В Настасові, тернопільского повіта вибух огонь дня 8 с. м. в саме полудне і при сильнім вітрі знищив до 3 годин 24 домів і 54 будинків господарских. Загальна шкода виносить 34.920 К, а з того лиш 16 господарств було обезпечених на 14.062 К. Два доми криті цементовою дахівкою не згоріли мимо того, що вікна від спеки в них попукали. Причина сего огню не звістна. — Вчерашної ночи вибух огон в готели „Французскім", де займило ся в однїй із комнат всїляке лахмате, а від него й солома що вкриває руру від водопроводів. Сторожа пожарна угасила огонь. Підозріного о підпалене якогось Антона Місєвича, чоловіка із заграницї, арештовано.

— **Про крадїж ордерових дорогоцїнностий** в Деблїнї, о чім ми свого часу обширно доносили, насціла тепер з Льондону така вість: Коли нестало дорогоцїнних окрас до ордера сьв. Патрика в деблїньскім замку, то поліция давала до зрозуміня, що дорогоцїнности знайдуть ся. (Пригадуємо, що писатель Конан Дойле доказував, що дорогоцїнности вкрали ірляндскі народовцї і що они небавком їх вернуть). Тепер же якийсь урядник деблїньского замку каже, що велика зьвізда і ланцухи того ордера вже знайшли ся. В добре поінформуваних кругах суть того погляду, що дорогоцїнности знайшли ся у одного першої кляси лихваря, котрий позичає гроші на застави. Дивним дивом поліция не хоче дати ніякого поясненя о станї слїдства в сїй справі. Фактом має бути, що дорогоцїнности вичеркнено з урядового спису, т. зв. „лісти детективів", на котрій бувають записані вкрадені дорогоцїнности. Виглядає отже так, як коли-б поліция знала вже, де обертають ся дорогоцїнности. В суперечности з тим єсть инша вість з Льондону, після котрої секретар державний для Ірляндиї заявив в парляментї, що деблїньских дорогоцїнностий анї не відшукано, анї їх не відобрано, анї також не викуплено.

— **Сам запалив і сам загасив.** Про незвичайний удар грому доносять з міста Авґусти в державі Мен (Maine) в Сполучених Державах. Підчас бурі, яка там недавно лютила ся, вдарив грім в прядїльню фабрики бавовняних виробів і запалив там нагромаджений материял, котрий бухнув зараз ясною полуминою. Але з прядїльнї перекинув ся грім на руру, яка іде від резервоару з водою на поди будинку до т. зв. дощевого приладу, котрим на случай потреби можна би пустити воду на цїлу прядїльню. Грім стопив краник, що замикав руру під водою на горі і в однїй хвили маса води залила цїлу прядїльню так, що не лиш угасла огонь, але й знищила всї запаси і машини, наробивши величезної шкоди.

Телеґрами.

Відень 16 серпня. Є. В. Цїсар надав анґлїйскому підсекретареви державному Гердінґови велику ленту ордера Леопольда. Король анґлїйский надав міністрови справ заграничних бар. Еренталеви великий хрест ордера Вікториї.

Ішль 16 серпня. Король Едвард виїхав нинї о 10 год. перед полуднем до Марієнбаду. Є. В. Цїсар і Архікнязї відвели єго на дворець, де мимо великого дощу зібрала ся численна публика пращаючи короля овацийно.

Деміц 16 серпня. До 7 год. вечером видобуто 12 трупів і 40 ранених. (Гл. „Новинки": Вибух динаміту).

Танґер 16 серпня. Приїхало тут з Мазаґану 300 Европейцїв на француским кораблї. Они розповідають, що в Мазаґанї панує доси спокій. Хоч людність єсть роз'ярена. Ходить чутка, що до міста зближають ся племена і жадають гроший грозячи в противнім случаю нападом. Дано їм 5000 долярів.

Москва 16 серпня. У фабрицї Цїндля наробив грізний огонь великої шкоди. Страти обчисляють на 560.000 рублів. Причина огню незвістна. Фабрика функционує дальше.

Пинчів 16 серпня. (П. А.) Підчас вправ саперів настав вибух піроксилїни; 1 підофіцир згинув, 4 вояків єсть зранених.

Бельфаст 16 серпня. Страйк скінчений. Робітники вернули нинї до роботи. Даючі роботу згодили ся на підвисшенє платнї.

Петербург 16 серпня. З причини небезпечности холери зарядження майже у всїх ґуберніях средства санїтарні. В Петербурзї були доси 3 случаї холери, з тих один закінчив ся смертию. Також з Берестя литовского доносять о кількох підозріних случаях занедужаня.

Ню-Йорк 16 серпня. Ґенеральний прокуратор Бонапарте заявив, що у Вашінґтонї відбуде ся дня 19 с. м. в департаментї справедливости конференция в цїли обговореня справи укараня верховодів зелїзничого трусту в Чікаґо.

Ню Йорк 16 серпня. Рух телеґрафічний поправив ся. Богато телеґрафістів вернуло до роботи.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).